

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

*Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηλοῦν καὶ Ι. Μ. Δουβέγγη διευθύνοντος.

ΟΙ ΤΕΩΣ ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ

Ἰσως δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ στραφῶμεν ἅπαξ ἔτι πρὸς τὴν τάξιν ἐκείνην. ἥτις μέχρι πρὸ μικροῦ ἤξιου καὶ κατώρθου νὰ ὀνομάζεται ἀριστοκρατία εἰς τὰ διάφορα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κέντρα, στηριζομένη κυρίως εἰς τὸν πλοῦτον αὐτῆς καὶ δι' αὐτοῦ ὑποσκελίζουσα τὰς ἄλλας ἀληθεῖς ἀριστοκρατίας τῆς καταγωγῆς καὶ τοῦ πνεύματος.

Πρὸς τὴν τάξιν ταύτην, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρουσιάζοντο εὐκαιρίαι νὰ δοκιμασθῇ καὶ ἐπιδείξῃ τὴν δύναμιν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν της, καὶ ὁ ἐλάχιστος ἀκόμη ὑπαινιγμὸς περὶ τῆς λατρείας της εἰς τὸ ἐγὼ καὶ τὴν ὕλην ἐφαίνετο ἡμῖν ἄδικος, ζηλοτυπίας δὲ ἢ καὶ φθόνου γεννήματα αἱ κατ' αὐτῆς ἐπιθέσεις.

Ἀφ' ὅτου ὁμως ἡ Πατρίς, ἀναλαβοῦσα τὸν ὑπέρτατον τῶν ἀγώνων, ἐστράφη πρὸς ὅλα τὰ τέκνα της, ἀνεξαρτήτως τάξεων, καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπικουρίαν αὐτῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν κοινῶν πόθων, καὶ ἀφ' ὅτου οὕτω, ἰδίᾳ εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἠνοιχθῇ εὐρύτατον στάδιον ὅχι μόνον ἀμιλλῆς εἰς ἀφοσιώσεις καὶ θυσίας ἐθνικὰς, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνης τῶν πρωτοκαθεδριῶν καὶ τιμῶν, ὧν ἀπελάμβανε, καὶ ἐπαληθεύσεως τῶν τίτλων, οὓς διεξεδίκει, ἡ καθόλου Ἑλληνικὴ κοινωνία αὐτηρότατα διετέθη κατὰ πάντων τῶν τοιούτων, ἀποδίδουσα εἰς αὐτοὺς φιλοχρηματίαν ὑπερτέραν τῆς φιλοπατρίας καὶ μονοῦ καταγγέλλει αὐτοὺς ὡς ἀπατηλὴν, ὡς ψευδῇ τοῦ ἔθνους δύναμιν, ὡς ἀναξίους τῶν ἐλπίδων, ἃς ἐπ' αὐτῶν ἐστήριζεν, ὡς ὑποκλέψαντας τέλος τοὺς τίτλους καὶ τὰς τιμὰς, δι' ὧν ἐπὶ τοσούτους χρόνους ἐκόμπαζον περὶ θεβλημένοι.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, ἃς πᾶς τις εὐκολώτατα δύναται νὰ διακρίνῃ ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν εἰσφορῶν, τὸ μέγα μέρος τῶν λόγῳ πλοῦτου καταλαβόντων τὴν πρώτην θέσιν ἐν ταῖς κατὰ τόπους κοινωνίαις τόσον πολὺ καθυστέρησεν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἐθνικῆς γενναιοπροσύνης, ὥστε οὐ μόνον ἐδικαίωσε τοὺς παλαιούς αὐτοῦ κατηγοροὺς, ἀλλὰ καὶ ἀπέδειξε καὶ ἀποδεικνύει ὅτι εἰς ἀναξίας χεῖρας συνεσσωρεύθη μέγα μέρος τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου, δὲν πρέπει δὲ νὰ ὑπολογίζῃ τοῦτο εἰς τὰς δυνάμεις της ἡ Πατρίς. Ὅπως ἐπίσης δὲν πρέπει καὶ ἡ κοινωνία νὰ παρέχῃ τοῦ λοιποῦ τιμὰς εἰς τοὺς τέως ἐπιλέκτους, οἵτινες ὅσον ὑπῆρξαν μέτριοι τοῦδε ἀπληστοὶ εἰς τὸν σφετερισμὸν καὶ τὴν ἀποχρηστικὴν ἀστηρίχτων δικαιωμάτων τιμῆς καὶ ὑπεροχῆς, τόσον ἀπεδείχθησαν τώρα κωφοὶ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ὑψίστου καθήκοντος.

Τώρα ἰδίως, ὅτε τόσοι ἀληθεῖς ἐπιλέκτοι ἀνεδείχθησαν διὰ τοῦ αἵματος καὶ τῶν θυσιῶν των, προωρισμένοι ν' ἀποτελέσουν τὴν μέλλουσαν ἀριστοκρατίαν τῆς χώρας.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου

(Λουκᾶ 16' 41—32)

Σημειώσεις.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτερός αὐτῶν τῷ πατρὶ· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον· καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμυσεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως·¹ δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι· καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἡσθιον οἱ χοῖροι, καὶ² οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ· εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτον, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμαρτον³ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου· καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὸν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ εὐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκτε⁴ τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, γιὰτὲ⁵ ὅτε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον⁶ τὸν σιτευτόν, θύσατε καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὗρεθῇ· καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ, καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε σιμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν, ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ἤγειν αὐτόν ἀπέλαθεν· ὀργίσθη δὲ καὶ οὗτος ἠθέληεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοὶ καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρήλαον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδοκας ἐρίφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφάγων σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἐθύσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, αὐτὸ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἔστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὗρεθῇ.

Σημειώσεις.

1) Ἀσώτως, ἀσκορῶς, ἀνηθικός. 2) Οὐδεὶς — τῶν ἐχόντων ἔργον ρίπτειν τὰ κεράτια εἰς τοὺς χοίρους. 3) Εἰς τὸν οὐρανόν.

πολιτισμοῦ.
Ἐκεῖνοι δέ, οἱ Ἕλληνες, ὡς εἶδομεν, ἀπεράνθησαν, ὅτι δὲν ἀνήκουσιν εἰς ἐαυτοὺς ἄλλ' εἰς τὴν πατρίδα. Ἄν δέ Ἀρίστιππος ὁ ἐκ Κυρήνης, δηλαδὴ ἐκ πόλεως Ἑλληνικῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ εἰς τὴν γειτονίαν τῆς ἐθελοδοῦλου Αἰγύπτου, λέγει ὅτι δὲν θέλει νὰ ἀνήκῃ εἰς πατρίδα τινά, ἀλλὰ πανταχοῦ νὰ ζῇ ὡς ξένος, ὁ Σωκράτης ἀπέδειξεν εἰς αὐτὸν διὰ τοῦτο ποθοῦσιν οἱ ἀπάτριδες, ν' ἀδικῶνται ὑπὸ τῶν ἄλλων καὶ νὰ ὑφίστανται τὰς αὐθαρεσίας αὐτῶν, δηλαδὴ νὰ μὴ εἶναι ἐλεύθεροι. Τοῦτο λοιπὸν εἶναι τὸ ὠφέλιμον, τὰ πάντα

(ἀκολουθεῖ)

Εἰς Ἀθήνας